

عنوان مقاله:

نقد اسطوره های داستان رستم و سهراب

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سیامک اسدی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، آموزش و پرورش شهرستان دزپارت

خلاصه مقاله:

از رویکردهای مهم در مطالعات اسطوره شناختی متون ادبی، نظریات نورثروپ فرای در این خصوص است. پژوهش حاضر داستان رستم و سهراب در متن شاهنامه را با الگوی پیشنهادی فرای و با روش توصیفی تحلیلی، بررسی میکند. گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای است. مطابق بررسی ها، حضور عناصری مانند اسطوره زوال، مرگ فاجعه آمیز، قربانی کردن و انزوای قهرمان، داستان را با میتوس پاییز و تراژدی انزوا در نظریه فرای قرین مینماید. پس از برشماری مراحل شش گانه تراژدی در الگوی فرای، انطباق آن با سیر وقایع این داستان بررسی گردید. نهایتاً چنین نتیجه گرفته شد که بر اساس الگوی تراژدی انزوا، قهرمان اسطوره ای یعنی رستم به سبب انزوای منتج از وجه خود آگاهی اش، مرتکب عملی میشود که تجربه ای فردی برایش به همراه دارد. همچنین طبق نظر فرای درباره نقش اسطوره در انعکاس دوره اجتماعی مولف، نتیجه شد که شکلگیری اسطوره رستم و سهراب می تواند بازتابی از دیدگاه فردوسی به اوضاع اجتماعی معاصرش باشد.

کلمات کلیدی:

نبرد رستم و سهراب، اسطوره، شاهنامه، قصه، تراژدی، یافته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648681>

